

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

Hæc omnia tibi dabo, si procidens adoraueris me. O ausus diaboli, Deo dicit, adora me: sed sensit mox virtutibus Deum, pœnis iudicē, supplicem præmiis quem quærebat: nam Christi nomine, nomine ieiunantis cœpit ab obsessis corporibus effugari, & dare tremens illi gloriam, cui superbus callidè irrogarat iniurias: ieiuniis vicit, vt nobis vincendi vires, vincendi formam taliter largiretur. Hoc, ait, genus non eiicitur, nisi in ieiunio & oratione. Ieiunemus ergo fratres si volumus imitari Christum, si volumus fraudulentas diaboli superare versutias.

De eisdem, Sermo XIII.

ECce tempus quo miles procedit ad campum, recurrit ad Dei ieiunia Christianus. Ecce tēpus quo carnis ocia, quo mentis ignauia, quo ventris cura, & tota est familiaris obsequij deponenda torpedo. Ecce tempus quo in armorum cœlestium meditatione, animæ & corporis exercendæ sunt vires. Ecce tempus quo residente Christo, astantibus angelis, nostra luctaminis exercenda est fortitudo. Nunc est tempus quo gula cum ieiunio, abstinentia cum crapula, cum luxuria castitas, cum perfidia fides, pietas cum impietate, patientia cum furore, cupiditas cum liberalitate, misericordia cum auaritia, humilitas cum superbia, sanctitas cum reatu, Christo remunerante confligit. Si quis ergo spectate Deo, cœlesti resonante iam tuba, angelico insistente occurso, cubiculi irretitus illecebris, eneruatus molliæ plumarum, resolutus in totū ingalibus blandimentis, ad exercitium virtutis venire neglexerit: perdit luctaminis præmium, virtutis gloriam, certaminis palmam, iustitiæ coronam: desertoris etiam crimine mulctabitur in futurum. Hodie fratres Christus rex noster commilitones suos de Evangelico

gelico allocutus est tribunali, indixit hostibus bella, promisit præmia pugnaturis, retulit bellorum causas, inimicorum dolos prodidit, & conatus: vbi, & quando, & quomodo confligendum sit nobis triumphali constitutione signavit. Et quamuis solus possit obtinere victoriam, propter nos tamen, & nostram formidinem, adesse tota iussit præsidia de supernis. Qui ergo ista noluit audire, qui statuta regis nostri talia, & tanta, scire contempsit, iudicare, si non ipse se exiit nostræ militiæ sacramentis, & cœlesti contubernio reddidit, & fecit extorrem. At vos fratres, qui sequi vultis in hoc quadragesimæ ieiunio, ieiunij dominici formam pugnaturus vos, sicut prædiximus, contra vitiorum turmas, contra acies criminum, cōtra informes concupiscentiarum formas, contra dæmonū totas aerias, totas diffusas, & innumeras legiones, triumphaturos vos ex ipsis quæ dominicum ieiunium subsequuntur, tentationibus approbate. Vbi enim Dominus, quadragesimæ ieiunium indefesso illo virtutis suæ aggressus est documento, mox diabolus occurrit pugnaturus dolis: quia ieiunanti viribus obistere non valebat. Quantum enim crapulationi deditis dominatur, & ebriis, orantes timet tantum, tantum refugit ille ieiunos, dicente Domino. Non eiicitur nisi in ieiunio, & oratione. Sed qua fraude diabolus tentare ausus sit, audiamus: *Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant.* Audistis quid de ieiuniis ipse sentiat, & iudicet inimicus. *Si filius Dei es.* Videtis quia iam non hominem, sed Dei filium credit, quem liberum à ventris conspexerat servitute. Sensit, sensit diabolus ieiunium cunctis virtutibus anteferri. Ioannem viderat urbium delicias squalētis eremi habitatione mutasse, mollitiem carnis vestis asperitate calcasse, agresti cibo mundi totam frenasse luxuriam. Et quod solum
deitatis

Mat. 17.

Matt. 4.

deitatis insigne est hominibus demississe peccata. Et tamen non ei dixit: *Si filius Dei es*. At ubi Dominum vidit iugiter ieiunantem, proclamat. *Si filius Dei es*. Erat diabolus, qui contra Dominum astutiæ suæ nequitiæ, & argumenta iaculatur. *Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant*. Quid est quod ieiunante Christo deitatis signa tota in sola panis promissione perquirat? Et quæ Dei filiū cōtinua ieiunij significatione præsentit, esse Dei filiū de prouisione panis, de cura vëtris desiderat approbare? *Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant*. Quare nō dixit: *Si filius Dei es, dic ut homines, aut angeli, aut aliquid aliud fiant, sed dic ut lapides isti panes fiant*? Signū panis petit, qui signū ieiunij pertimescit. Signū panis petit, ut ieiunij tremēdū sibi refugiat signū. Panem malus ingerit cōsolator, ut virtutē mutet, ut propositum violet ieiunantis. Sed videamus quid respōderit de pane, panis qui de cœlo descēdit.

Deut. 8. *Nō in solo pane viuit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei. Quā verè viuit in verbo Dei, Dei verbū.*

Matt. 3. *Quam verè panis non indiget pane. Quam diuinè lapides conuertit in homines, qui de lapidibus Abrahæ filios ad iudicium suæ maiestatis exuscitat. Et quia impudēs inimicus nescit semel vinci, ad multiplicem vincentis triumphum. Statuit Dominum super pinnaculum templi, & ait: Si filius Dei es, mitte te deorsum. O signum, mitte te deorsum, conuenientius dixerit, si filius Dei es, ascēde ad cœlum: cum sit hominis utique ad ima cadere, Dei sit ad superna conscendere. Si filius Dei es, mitte te deorsum. Sic suis suadet, sic suis prouidet semper: sic suos eleuat, ut de alto præcipitet validius in ruinam. Si filius Dei es, mitte te deorsum. Cōsiliis suis si diabolus prodit. Mitte te deorsū. Lapsus quærit, præcipitia imperat, & tali cōsilio per Africā martyres facit, sine clamore, dicendo, si vis martyr esse, mitte te deorsum*

deorsū, vt eos impellat de alto ad mortē, non de humili tollat, & eleuet ad coronam. Et sicut se diabolus cōsiliis suis prodit, ita respōsione sua Dominus se reuelat, dū ait: *Non tentabis Dominū Deum tuū.* Se vtique Dominū, se vtique Deū intelligi voluit, hæc dicendo, qui nō de pinna tēpli tātū se dedit ad terrā, sed è cœlis se ad inferos vsque iactauit, vt nō cadentiū forma, sed esset resurrectio mortuorū. Aduertite fratres, si possit sæuus inimicus, quamuis sæpe victus, homini cedere, qui audit & sentit Dominum Deum, & tamen adhuc tentare non desinit. *Posuit eū super montem excelsum & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & ait illi, hæc omnia tibi dabo si procidens adoraueris me.* Hæc dicit, non qui possit dare, sed fallere: nec promissa cōferre, sed ipsa auferre promissionibus, quæ habentur. *Hæc omnia tibi dabo.* Offert quæ Dei sunt Deo, authori quæ authoris sunt, repromittit. suadet vt adoret ab omnibus adorandus, & cæcatus ausibus suis ante iudicium iudici quemadmodum simplices deciperet, confitetur: cui Dominus nō tam testimonio legis, quam diuinitatis suæ respōdet imperio. *Dominum Deum tuum adorabis.* Tu Dominum Deum illum, cui genua flectunt omnia nō solum cœlestia & terrestria, sed etiam inferna. Adorabis ergo tu in inferno stridens & eiulans eum, quem ad te adorandum modo temerarius desertor inuitas. Itaque diabolus tories, & taliter repercussus à Domino, circa nos seruos eius modò toto furore discurret: & sicut Christus milites suos, ita ille suos alloquitur, & armat ministros. Dicit ergo diabolus, tempus non modo grauer ieiunij obseruatione debellat, per gulam, per crapulam, per ebrietates, per luxuriam, homines attentare non possumus: armate lites, seminate discordias, excitate odia, concitate iras, inspire mendacia, extorquete
periuria

Deut. 6.

Deut. 6.

Philip. 2.

periuria, suggerite blasphemias, vaniloquia diffundite, infundite dolos, conflante auaritiã, lucra turpia prouidete, vt quod venter modò ad luxuriam non depēdit, vel facculus claudat, & reponat ad pœnam. Caute ante omnia, ne misericordia, ne eleemosyna, ne humanitas præteritos labores nostros debeat, præsentis auferat, tollat futuros. Sed nos fratres, & nostri regis agnoscentes monita, & quæ diabolus suis mādauerit audientes, ieiunia nostra sine lite, sine clamore, sine ira, sine dolo, sine simulatione cum tota misericordia, charitate, pietate peragamus: vt Dominus Christus, qui spretis pecorum cruentis victimis, spiritus contriti & cōtribulati cordis sacrificium requisit, cum silentio pacis ieiunij nostri hostias placatus & propitiatus assumat.

In Psalmum XL. Sermo XIV.

PRæliorum peritis militaris tuba personat disciplinam, imperitis tantum terrificum dat clamorem: vt magistra bellorū dat suis vires, hostibus dat pauperem. Qui sine tuba dimicat, miles nō est: fertur furore, nō prælio, virtute nō agit, sed periculo: quærit perire non vincere. Hoc diximus, vt Christi miles intelligat, cœlestis quare prouisa sit cātilena. Constituti in cāpo sæculi pugnam cum diabolo, cum vitiis sustinemus. Quoties ergo nobis intonat propheticus clangor, toties nos in pace cautos, & in acie fortes, & in prælio reddit inuictos. Namque hodie beatus Psalmista ad intelligentiam nos supernam cōnuocat per clamorē. *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem.* Et quæ est intelligentia, vbi est professa paupertas? Vis est intelligentiæ, si rimetur viscera, si deprehendat occulta, si recta nudet. Verum subiecta oculis, exposita in publico, ingesta rebus, non est intelligere, sed videre. Nuditate